

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Fedasil

tegen

'tScheldt

Met een mail van 20 januari 2026 dient L.V. namens Fedasil en directeur Strategie en Organisatie Fanny François een klacht in tegen 'tScheldt. De aanleiding is een artikel van 10 december 2025 met de titel *BREAKING: waarom Fedasil gevaarlijker is dan in curare gedoopte pijlen om de lokale bevolking af te schieten.*

'tScheldt reageert met drie anonieme mails op 27 en 29 januari 2026, ondertekend met het pseudoniem "Faustus", waarin wordt gesteld dat de Raad voor de Journalistiek niet kan optreden in de zaak. Met een mail op 2 maart 2026 laat 'tScheldt weten dat er wat hen betreft geen schriftelijke procedure is. De redactie van 'tScheldt bezorgde geen inhoudelijke reactie op de klacht.

Fedasil heeft de Raad voor de Journalistiek daarop gevraagd om autonoom uitspraak te doen in de zaak, zonder een hoorzitting te organiseren.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een informatieavond van Fedasil op 9 december 2025, naar aanleiding van de opening van een nieuw asielcentrum in Schilde. De auteur schrijft onder het pseudoniem Zwaardvis, hij maakt zijn echte identiteit niet bekend. Hij brengt verslag uit van het verloop van de informatieavond, waar geïnteresseerden zich onder meer konden opgeven als vrijwilliger om te komen helpen in het asielcentrum.

Wie geïnteresseerd is, wordt beschreven als "gelobotomiseerde kandidaten" die gaan meewerken "aan de finale afbraak van het sociale weefsel van Schilde". Medewerkers van Fedasil worden beschreven als "blondgelokte Fedasil-dames", "blanke blonde Fedasil-bakvissen", "Fedasil-poppemie", "Fedasil-poezen", "bakvisding", "Fedasil-mokkel" en "het wicht". Het artikel vermeldt ook dat burgemeester Dirk Bauwens de avond bijwoonde, samen met 4 agenten en de korpschef.

De auteur hekelt de aanpak van Fedasil om aparte gesprekken te voeren aan tafeltjes en de vragen en bedenkingen van mensen apart te beantwoorden. Fedasil wordt een wereldvreemd instituut genoemd "dat zich boven de wet, boven de democratie en zeker boven de hoofden van de lokale bewoners bevindt." Volgens de auteur worden de bezwaren van buurtbewoners rond het asielcentrum weggelachen. Moeilijke vragen over een bewoner van een asielcentrum die een moord gepleegd zou hebben en vragen over een gerechtelijke procedure tegen het centrum, worden niet beantwoord.

Enkele mensen van buurtvereniging “Scheut in evenwicht” zijn tussengekomen om de regiodirecteur van Fedasil vragen in groep te laten beantwoorden, onder meer over het feit dat het om een open asielcentrum ging, de mogelijke impact op veiligheid, wachtlijsten op scholen door nieuwe instroom, ...

Onder de tussentitel “Het Stasi-Mevrouwetje van Fedasil” vermeldt de auteur dat een “Fedasil-dame” foto’s genomen heeft “van elke kritische vragensteller, om dan bij elke foto commentaar te schrijven op haar telefoon”.

Volgens het artikel is er sprake van verschillende leugenachtige verklaringen tijdens de informatieavond. Op het einde volgt de conclusie dat “het doelbewust injecteren van 200 asielzoekers in Schilde [...] een politiek experiment [is] waarbij men hoopt op een samenlevingsverandering die niet gedragen wordt door het publiek.”

Onder het artikel staan verschillende foto’s van de informatieavond. Daarop zijn medewerkers van Fedasil herkenbaar in beeld gebracht, met daarbij teksten als “BLANKE, BLONDE, FEDASIL-BAKVIS”, “FEDASIL HANSWORST”, “SCHILDE DWEIL” (over burgemeester Dirk Bauwens), “GEITEWOLLENSOKKENFEDASILWIJVEN”, “MIEKE CANDAELE FEDASIL STASI-BITCH” en “MIEKE CANDAELE FEDASIL FOTOGRAFEERT KRITISCHE VRAGENSTELLERS”.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

Klager is Fedasil, het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers. Klager is van mening dat de auteur in het artikel beledigende en denigrerende taal gebruikt over zijn werknemers, zoals “stasi-bitch” en “bakvisding”. Bovendien zijn er tijdens de informatieavond ongevraagd foto’s van verschillende medewerkers gemaakt, die zonder toestemming gepubliceerd zijn in het artikel op ‘tScheldt.

Klager vindt dat ‘tScheldt daarmee de privacy van zijn werknemers schendt. De foto’s zijn weliswaar genomen tijdens een openbare bijeenkomst waar in principe impliciete toestemming geldt van de aanwezigen om beelden te maken en te publiceren, maar door de aard van de foto’s waarbij heel erg gefocust wordt op de werknemers, had de fotograaf toestemming moeten vragen. Zeker aangezien het om een gevoelig onderwerp ging, met de controverse rond de opening van het nieuwe asielcentrum. De medewerkers zijn geen publieke figuren, waardoor het maatschappelijk belang van de berichtgeving in dit geval niet zwaarder kan doorwegen dan het respect voor het privéleven.

Daarnaast wordt de menselijke waardigheid van de werknemers van Fedasil aangetast door omschrijvingen als “stasi-bitch”, zowel in de tekst van het artikel als bij de bijschriften bij de foto’s. Opnieuw kan het maatschappelijk belang van de berichtgeving er niet toe leiden dat dergelijke beledigende opmerkingen deontologisch verantwoord zouden zijn.

Tot slot vindt klager dat het artikel aanzet tot discriminatie tegenover zijn vrouwelijke medewerkers en de bewoners van asielcentra. Het artikel verwijst naar de Fedasil-medewerkers met kleinerende en stigmatiserende bewoordingen als “poppemie”, “bakvis” en “poezen”. Bovendien wordt er ook met een aanvallende toon geschreven over verzoekers om internationale bescherming.

‘TSCHELDT

‘tScheldt heeft over de klacht van Fedasil vier mails gestuurd naar de Raad voor de Journalistiek, telkens ondertekend met het pseudoniem Faustus. De mails zijn dus anoniem, zoals het artikel.

In de mails wordt telkens verwezen naar een standpunt van de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) uit 2021, waarin de VVJ zegt dat ze ‘tScheldt niet als journalistiek beschouwt. ‘tScheldt noemt de VVJ de moederorganisatie van de Raad voor de Journalistiek en concludeert dat de Raad bijgevolg geen uitspraak kan doen over de klacht van Fedasil tegen ‘tScheldt.

Volgens ‘tScheldt kan er ook geen sprake zijn van een schriftelijke procedure. ‘tScheldt heeft dan ook geen inhoudelijke reactie bezorgd over de klacht van Fedasil aan de Raad voor de Journalistiek.

BESLISSING

Volgens ‘tScheldt kan de Raad voor de Journalistiek niet oordelen over een klacht tegen ‘tScheldt. De Raad voor de Journalistiek heeft ‘tScheldt laten weten dat de Raad een onafhankelijk orgaan is voor zelfregulering van de journalistiek en dat de Raad autonoom en onafhankelijk oordeelt over klachten. De Raad verwijst ook naar een arrest van het Hof van Beroep uit 2014, dat bepaalt dat de Raad voor de Journalistiek wel degelijk een uitspraak kan doen. Het Hof wijst in het arrest op de taak van de Raad om een mening te formuleren over alle journalistieke uitingen.

In het artikel over een informatieavond van Fedasil over de komst van een nieuw asielcentrum in Schilde, publiceert ‘tScheldt verschillende foto’s van Fedasil-medewerkers die daar aanwezig waren. Het ging om een publiek evenement dat voor de pers toegankelijk was, en dan geldt in principe dat de journalist de impliciete toestemming heeft van de aanwezigen om beelden te maken en te publiceren.

De foto’s die ‘tScheldt heeft gemaakt en gepubliceerd, zijn echter geen algemene beelden. Ze zoomen specifiek in op de aanwezige Fedasil-medewerkers. Niet ter illustratie van het verslag, maar met de bedoeling hen te exposen en in diskrediet te brengen. Dat is een aantasting van het privéleven, die niet verantwoord is door het maatschappelijk belang en waarbij de auteur geen rekening houdt met de controversiële aard van het onderwerp. Dat gaat in tegen de richtlijn bij artikel 23 van de Code van de Raad voor de Journalistiek.

De bewoordingen die ‘tScheldt gebruikt voor de Fedasil-medewerkers in het artikel en in de bijschriften bij de foto’s, gaande van “Fedasil-poppemie”, “Fedasil-poezen”,

“bakvisding” tot “Fedasil-mokkel”, “wicht” en “Stasi-bitch”, tasten de menselijke waardigheid van de medewerkers van Fedasil verder aan dan noodzakelijk in het maatschappelijk belang van de berichtgeving. Dat is een schending van artikel 24 van de Code.

De bewoordingen van de auteur van ‘tScheldt zijn bovendien misogyne uitdrukkingen en een vorm van haatspraak, in het bijzonder voor de vrouwelijke medewerkers van Fedasil, maar ook ten aanzien van asielzoekers. Dat is een inbreuk op artikel 27 van de Code, dat zegt dat de journalist niet aanzet tot discriminatie. Hij waakt er ook over dat de formulering van zijn berichtgeving niet stigmatiserend is op vlak van afkomst of gender.

De Raad stelt ook vast dat ‘tScheldt alleen anoniem communiceert, zowel de auteur van ‘tScheldt die onder het pseudoniem Zwaardvis schrijft als de redactie die onder het pseudoniem Faustus met de Raad communiceert. De Raad veroordeelt deze praktijk die ingaat tegen het principe dat media aanspreekbaar zijn voor het publiek en de nodige identificatiegegevens beschikbaar stellen, zoals bepaald in de Beginselen van de Code.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat betreft inbreuken tegen de privacy, menselijke waardigheid, discriminatie en stigmatisering.

Brussel, 7 mei 2026